

Derpaa fattes Spørsmålet om Lovforslagets endelige Vedtagelse under Forhandling.

Ovesen: Det er et Par korte Bemærkninger, jeg kunde ønske at gøre, inden denne Sag forlader dette Ting. Jeg er bleven opmærksom paa, at der foruden de omftridte Sogne, som bleve indsatte i Lovforlaget her ved 2den Behandling, er et Sogn, om hvilket der i sin Tid blev indgivet Andragende til Frederiksborg Amtsråd om, at det maatte medtages ved Omlægningen. Det er Slangerup. Der forelaa nemlig i November Maaned 1889 i Frederiksborg Amtsråd et Andragende fra forfættelige Sogneraad i Amtet, hvori man begærede at faa 9 Sogne tagne fra Frederiksborg Birk og lagte ind under Horns Herred, og blandt disse ogsaa Slangerup. Amtsrådet nedfattede i den Anledning et Udvalg paa tre Medlemmer, og dette Udvalg afgav saa inden næste Møde en Betænkning, som blev fremlagt i Januarmødet 1890. Udvalget delte sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet anbefalede at indbefomme Andragendet saaledes, at alle 9 Sogne bleve lagte til Horns Herred, hvorimod et Mindretal bestaaende af et Medlem kun vilde gaa ind paa, at 5 Sogne bleve henlagte til Horns Herred. Sagen blev saa atter indsat til næste Amtsråds møde i Marts 1890, og ved dette Møde forelaa Sagen til endelig Afgørelse af Amtsrådet; og Afgørelsen fik det Udfald, at kun 4 Medlemmer af Amtsrådet fulgte Flertallet, hvorimod 7 Medlemmer fulgte Mindretallet. Men hele Amtsrådet var enigt i, at blandt de Sogne, man kunde anbefale at henlægge fra Frederiksborg Birk til Horns Herred, var Slangerup. Man kan se af Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag, at der omtrent samtidig hermed er indkommet et Andragende til den højtærede Justitsminister i lignende Retning, idet Andragendet ogsaa omfattede 9 Sogne; men deriblandt findes Slangerup ikke nævnt, hvorimod, om jeg ikke huster fejl, et andet Sogn — i denne Forbindelse kan det vel nok kaldes et Sogn — nemlig Udesundby Landdistrikt er nævnt. Derved faar man i begge Andragender 9 Sogne, idet Slangerup kun findes i Andragendet til Amtsrådet og Udesundby kun i Andragendet til Ministeriet;

de andre 8 Sogne ere fælles. Nu har jo den højtærede Justitsminister ikke optaget Slangerup paa Lovforlaget, og Udvalget synes heller ikke at have fundet Anledning til at bekræftige sig med dette Sogn. Jeg har ingen Forestilling om, hvorvidt dette er rigtigt eller ej; jeg skulde være tilbøielig til at tro, at der egentlig ikke fornødtigvis kan være noget at indvende imod, at Slangerup Sogn bliver under den Jurisdiktion, hvor det nu er, men da jeg er bleven opmærksom derpaa, har jeg fundet Anledning til at gøre en Bemærkning derom. — Kun en Bemærkning til vil jeg gøre; jeg er nemlig i Tvivl, om ikke den Vending, der blev vedtagen ved 2den Behandling, vil have til Følge, at det vil være mindre rigtigt, om ikke urigtigt, at Frederiksborg Birk bliver et første Klasse Embede. Birket vil nemlig, hvis denne yderligere Omlægning sker, i Folketal blive betydelig mindre end Horns Herreds Jurisdiktion. Men det er kun et Spørsmaal, en Hensigt, jeg gør; jeg er ikke inde i disse Lønningsforhold, men jeg har ubillig kaarlig en Fornemmelse af, at Frederiksborg Birk vil blive for lille i Folketal til, at der skal være en Embedsmand af første Lønningsklasse der. — Jeg ønsker endnu kun at gøre en Bemærkning i Anledning af nogle Ytringer, den højtærede Justitsminister fremsførte ved 2den Behandling, da han udtalte sig noget kølig over for det Vendingens forslag, som var stillet af Flertallet. Han jagde, at Hensynet til Folks Velværemmelighed ikke kunde være det afgørende ved fastsættelsen af Jurisdiktionsomraadet. Paa det Punkt er jeg fuldstændig uenig med den højtærede Justitsminister. Jeg mener naturligvis, at Hovedsagen maa være den, at man faar Retskredsene saaledes indrettede, at Retsvæsenet kan blive behørig og forsvarelig betjent; men naar dette Hensyn er taget, tror jeg, at det andet Hovedhensyn bliver at ordne Forholdet saa bekvemt og let og lempelig for Befolkningen som muligt; det tror jeg nu er stet her, saaledes som Lovforlaget nu foreligger; jeg skal derfor med Glæde give Lovforlaget min Stemme.

Ordføreren (B. Pedersen): Efter hvad jeg kender til Sagen, tror jeg, at det er gaaet saaledes til, at der vel i Begyndelsen er fremkommet Duffe blandt Folk i Slan-